> Ty zaś mów to, co jest zgodne ze zdrową nauką.
>
> *— Tytusa 2:1*

Książka: Nowy Testament / Tytusa
Tematy: Ewangelizacja, uczyc sie, głoszenie

Interpretacja:
Zanim zagłębimy się w sam werset, warto zrozumieć, czym jest *„zdrowa nauka”*. Termin ten odnosi się do zbioru biblijnych przekonań i nauk, *które są prawdziwe i korzystne dla chrześcijańskiego życia*. Innymi słowy, to zbiór biblijnych prawd, które pozwalają nam poznawać Boga i prowadzić spełnione życie.

Mówienie zgodnie ze zdrową nauką jest ważne z kilku powodów. Po pierwsze, pozwala nam ono poznawać Bożą prawdę i jej doświadczać. Biblia zawiera jasne nauki na temat tego, kim jest Bóg, co dla nas uczynił i jak możemy żyć w społeczności z Nim. Wypowiadanie się w zgodzie ze zdrową nauką to najpewniejszy sposób na poznanie Bożej prawdy i doświadczenie jej.

Po drugie, mówienie zgodnie ze zdrową nauką chroni nas przed fałszywymi naukami oraz przed tymi, którzy chcą nas zwieść. Szatan jest wielkim zwodzicielem i od zawsze próbował zniekształcać Bożą prawdę. Dzięki mówieniu zgodnie ze zdrową nauką potrafimy odróżnić prawdę od fałszu i uniknąć wpadnięcia w sidła szatana.

Wreszcie, mówienie zgodnie ze zdrową nauką pozwala nam być światłem dla świata i dzielić się Ewangelią z innymi. Jeśli wypowiadamy się w zgodzie z biblijnymi prawdami, możemy przekazywać orędzie o zbawieniu ludziom w naszym otoczeniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Objawiła się bowiem łaska Boga, niosąca zbawienie wszystkim ludziom; Pouczająca nas, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i światowych pożądliwości, trzeźwo, sprawiedliwie i pobożnie żyli na tym świecie.
>
> *— Tytusa 2:11-12*

Książka: Nowy Testament / Tytusa
Tematy: uzależnienie, laska, sprawiedliwosc, Zbawienie, samokontrola, świat

Interpretacja:
Boża łaska to kluczowe pojęcie biblijne, definiowane jako Boża miłość i miłosierdzie, wyrażone poprzez ofiarę Jezusa Chrystusa na krzyżu. Innymi słowy, dzięki Bożej łasce osoby przyjmujące Jezusa jako swojego Zbawiciela mogą otrzymać przebaczenie grzechów oraz dar życia wiecznego w niebie.

Pobożność nie polega jedynie na wykonywaniu praktyk religijnych; oznacza ona życie w jedności z Bogiem i zgodnie z Jego naukami. Być człowiekiem pobożnym to żyć sprawiedliwie i etycznie, a także traktować innych z miłością i współczuciem. Jesteśmy powołani do życia według Bożych nauk i przestrzegania Jego przykazań.

Odrzucenie bezbożności i światowych pragnień nie jest łatwym zadaniem, gdyż wszyscy jesteśmy narażeni na różnorodne pokusy, jakie niesie ze sobą świat. Warto jednak pamiętać, że szukanie szczęścia w przelotnych przyjemnościach to pułapka, w którą wpada wielu ludzi. Prawdziwe, trwałe szczęście odnajduje się, krocząc Bożymi drogami oraz czerpiąc pokój i spełnienie z relacji z Nim.

Żyjąc w sposób trzeźwy, sprawiedliwy i pobożny, możemy dawać świadectwo innym, pokazując, że życie zgodne z Bożymi naukami to nie tylko teoria, lecz praktyczna

rzeczywistość. Takie życie dowodzi, że jesteśmy prawdziwymi naśladowcami Chrystusa, i pozwala nam wprowadzać pozytywne zmiany w otaczającym nas świecie.

Musimy jednak pamiętać, że życie w pobożności nie oznacza, iż nigdy nie popełnimy błędów. Wszyscy jesteśmy ludźmi i mamy skłonność do potknięć; liczy się natomiast uznanie swoich błędów oraz szukanie Bożego przebaczenia i prowadzenia w dalszym życiu. Zamiast zniechęcać się w chwilach niepowodzeń, powinniśmy pamiętać, że Bóg nas kocha i zawsze jest gotów nam przebaczyć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Który wydał samego siebie za nas, aby nas wykupić od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków.
>
> *— Tytusa 2:14*

Książka: Nowy Testament / Tytusa
Tematy: dobroć, oczyszczenie, Odkupiciel, ofiara, grzech

Interpretacja:
Werset *Tytusa 2:14* jest dla chrześcijan jednym z najważniejszych w Biblii, gdyż zawiera samą istotę *zbawienia i odkupienia przez Jezusa Chrystusa*. Fragment ten mówi o tym, jak Bóg – przez swojego Syna Jezusa – oddał samego siebie, aby odkupić nas od wszelkiego zła i oczyścić sobie lud gorliwy w czynieniu dobra.

Słowo *„odkupienie”* w tym wersecie odnosi się do uwolnienia od grzechu i winy, które nas zniewalają i oddzielają od Boga. Dzięki swojej ofierze na krzyżu Jezus Chrystus odkupił nas z grzechów, obdarzył nowym życiem w swoim imieniu i wybawił od wiecznego

potępienia.

Z kolei słowo *„oczyścić”* odnosi się do wewnętrznej przemiany, jaka dokonuje się w nas, gdy zbliżamy się do Boga i przyjmujemy Jezusa Chrystusa jako swojego Zbawiciela. Oczyszczeni przez Bożą łaskę, stajemy się nowymi ludźmi – wolnymi od grzechu i bardziej podobnymi do Chrystusa.

Co jednak oznacza bycie ludem Bożym? Określenie to odnosi się do osób, które zostały odkupione i oczyszczone przez Bożą łaskę oraz żyją zgodnie z Jego wolą. *Innymi słowy, ludem Bożym stają się ci, którzy przyjmują Jezusa Chrystusa jako swojego Zbawiciela i żyją według Jego nauki*.

Ponadto List do *Tytusa 2:14* wskazuje, że lud ten musi odznaczać się gorliwością w czynieniu dobra. Oznacza to, że zbawieni powinni dążyć do czynienia dobra i służenia innym, naśladując przykład Jezusa Chrystusa. Wiara chrześcijańska nie jest jedynie kwestią przekonań, lecz także działań i dobrych uczynków w świecie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Sługi nauczaj, aby byli poddani swoim panom i we wszystkim się im podobali, nie sprzeciwiając się; Niczego sobie nie przywłaszczając, ale we wszystkim okazując doskonałą wierność, aby we wszystkim zdobili naukę Boga, naszego Zbawiciela.
>
> *— Tytusa 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / Tytusa
Tematy: niewola, praca

Interpretacja:

Jednym z najbardziej kontrowersyjnych i szeroko omawianych fragmentów Biblii jest *Tytusa 2:9-10*, w którym niewolnicy są wzywani do okazywania posłuszeństwa swoim panom, starania się o ich zadowolenie we wszystkim oraz unikania kłótliwości. Co to właściwie oznacza i jak możemy odnieść to do naszego współczesnego życia?

Przede wszystkim warto zrozumieć kontekst historyczny, w jakim powstał ten fragment. W tamtych czasach niewolnictwo było powszechną i społecznie akceptowaną praktyką. Zatem wzmianki o niewolnikach i panach odnoszą się do rzeczywistości, która dziś już nie istnieje.

Mimo to w tym wezwaniu wciąż możemy odnaleźć istotne przesłanie. Fakt, że od niewolników oczekuje się posłuszeństwa wobec panów i dbałości o ich zadowolenie we wszystkim, skłania nas do refleksji nad znaczeniem *pokory i posłuszeństwa* w relacjach międzyludzkich – czy to w pracy, w społeczeństwie, w przyjaźniach, czy przede wszystkim w rodzinie.

W tym sensie fragment ten można interpretować jako zachętę do okazywania większej cierpliwości, wyrozumiałości i miłości w kontaktach z innymi. W końcu wszyscy jesteśmy ludźmi, którzy zmagają się z własnymi trudnościami i słabościami. Zamiast wdawać się w spory czy okazywać nieposłuszeństwo, możemy szukać sposobów na pokojowe i pełne szacunku rozwiązywanie konfliktów.

Podsumowując, choć kontekst historyczny *Tytusa 2:9-10* znacząco różni się od naszych realiów, zawarte w nim rady wciąż niosą cenne nauki. *Pokora, posłuszeństwo i cierpliwość* to cnoty, które sprawdzają się w każdych czasach i w każdej relacji. Zamiast skupiać się na historycznych uwarunkowaniach, możemy wprowadzać te wartości do naszego codziennego życia i dzięki nim poprawiać nasze relacje z innymi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie z uczynków sprawiedliwości, które my spełniliśmy, ale według swego miłosierdzia zbawił nas przez obmycie odrodzenia i odnowienie Ducha Świętego.
>
> *— Tytusa 3:5*

Książka: Nowy Testament / Tytusa
Tematy: chrzest, Duch Święty, miłosierdzie, odrodzenie, sprawiedliwosc, Zbawienie

Interpretacja:
Tytusa 3:5 mówi nam, że zbawienia nie osiąga się dzięki sprawiedliwym uczynkom, których dokonaliśmy. Innymi słowy, nie możemy zasłużyć na zbawienie własnym wysiłkiem czy zasługami. *Zbawienie jest nam natomiast udzielane dzięki Bożemu miłosierdziu*.

Dla wierzących jest to przesłanie niosące przemianę i wyzwolenie, gdyż nie ciąży na nas nieustanna presja, by wykonywać wystarczająco wiele dobrych uczynków dla osiągnięcia zbawienia. Zamiast tego możemy zaufać Bożej łasce i miłosierdziu, które zapewniają nam zbawienie.

Na uwagę zasługują dwa istotne pojęcia występujące w tym wersecie. Pierwszym z nich jest *„obmycie odrodzenia”*, odnoszące się do oczyszczenia, jakie dokonuje się w nas na skutek zbawienia. Drugim jest *„odnowienie przez Ducha Świętego”* – termin określający wewnętrzną przemianę, która zachodzi w nas w wyniku zbawienia.

Odrodzenie i odnowienie to procesy zachodzące równocześnie w momencie przyjęcia zbawienia; nie można doświadczyć jednego bez drugiego. Gdy zostajemy zbawieni, nasze serca zostają oczyszczone z wszelkiej nieczystości, a nasze duchy – odnowione mocą Ducha Świętego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*